

Uit: Jaarverslag 1979 Rijksstation voor toegepaste Zoölogie te Gembloux (België)

J. Bernard

Af en toe verschijnen op de markt toestellen waarmee schadelijke gewervelden met fysische middelen zouden kunnen bestreden worden (hoofdzakelijk ultra-sonore trillingen, soms ook „elektromagnetische golven”). Beide types werden door het Station beproefd.

3.1. Zender van ultrasonore trillingen

Huismuizen (*Mus musculus* L.) werden ondergebracht in een kooi die door drie zendtoestellen bestreken werd. De kooi was verbonden met een vluchtkooi, die buiten het werkveld der ultrasonore trillingen lag. De dieren hebben een paar maal hun nest verplaatst onder invloed van verschillende factoren, zoals licht, nooit echter wegens de aanwezigheid der trillingen.

3.2. „Elektromagnetisch” toestel

Dit toestel zou bij knaagdieren een stress moeten veroorzaken die leidt tot vlucht en, indien dit onmogelijk is, tot grote angst gepaard met staking van voedselopname, voortplanting, enz.

Vijf soorten knaagdieren werden gedurende twee maanden aan zulk een behandeling onderworpen: huismuizen (*Mus musculus* L.), waarvan de kooi voorzien was van een vluchtweg, en vier soorten van veldknaagdieren, die niet konden vluchten: veldmuizen (*Microtus arvalis* Pall), rosse woelmuizen (*Clethrionomys glareolus* L.), grote veldratten (Ned.: woelratten, Red.) (*Arvicola terrestris* L.) en bosmuizen (*Apodemus silvaticus* L.). Tijdens de twee maand durende proef hebben de muizen de bewuste kooi nooit verlaten. De proefdieren namen in gewicht proportioneel meer toe dan de controledieren. Gedurende de proef werd een nest jongen geworpen die normaal gebouwd waren. Bij vier andere soorten werd geen sterfte waargenomen. Gedurende de proef heeft een veldmuis (*M. arvalis*) tweemaal geworpen.

Bosmuis

